

יום ג', כ"ו בתמוז תשס"א (17 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אתמול, **כ"ה בתמוז** – בשנת תרס"ח (1908-5668) – **מהפכת "התורכים הצעירים"**. נכנסה האמפיריה העות'מנית לתקופה חדשה. ... בשנה זו פרץ מרד במספר אזורים של האמפיריה, בהנהגת קצינים שנמנו עם ארגון "התורכים הצעירים". השולטן, עבד אל-חמיד השני, נכנע, והכריז על החזרת חוקת 1876 ועריכת בחירות לפרלמנט. לאחר הדחתו ב-1909, שלטו ה"תורכים הצעירים" שלטון צבאי ריכוזי, **וכפו את התרבות התורכית על העמים שהיו נתונים למרותם**. בארץ, התקבלה המהפכה בהתלהבות, אך ככל שחלף הזמן נותרו פגמיו של השלטון התורכי בעינם. בקרב הערבים חלה התעוררות לאומית, ולאחר שנכזבו תקוותיהם משליטי איסטנבול החדשים, החליטו להיאבק להשגת אוטונומיה ולהקמת מדינה ערבית שתכלול את ארץ-ישראל. עלה בידם לשלוח נציג משלהם לבית-הנבחרים באיסטנבול, כמייצג ירושלים, והם טרחו להוציא דיבה על התנועה הציונית, ברמזם על סכנות הצפויות לשלימות הממלכה, שהרי הציונים מתאמנים בנשק, מניפים דגל לאומי ומדפיסים בולים משלהם. גם בארץ התנהלה תעמולה אנטי-ציונית מעל דפי העיתונים הערביים. כתוצאה מכך, גברו מעשי האלימות כנגד יהודים, והיו קשיים והפרעות ברכישת קרקעות.

§§§

לאור ההבטחה ליישב את חולות חלוצה ... בימים אלה, **כ"ה-כ"ז בתמוז**, בשנת תרצ"ז (1937-5697) – **מתקפה התיישבותית, ערב פרסום הצפוי של מסקנות וועדת פיל**, במטרה להשיג "חלוקה טובה" ככל האפשר; תוך 3 ימים אלה עלו על הקרקע 4 יישובים בשיטת חומה ומגדל – **מולדת** (בגליל התחתון), **עין-השופט** (ברמת-מנשה, קרוב ליקנעם), **מעוז חיים** (בעמק בית-שאן), **ועין-גב** (בחופה המזרחי של הכנרת). ... פעולות האיבה הערביות – ב"אינתיפאדה הראשונה" תרצ"ו-תרצ"ט (1936-1939) – נפסקו ברובן עם תחילת עבודתה של וועדת פיל, בנובמבר 1936. למשך למעלה מחודשים שהייתה בארץ, היא סיירה כאן ונפגשה עם ראשי הממשל הבריטי ומנהיגי היהודים והערבים. ההנהגה הערבית החרימה תחילה את הוועדה, ורק לקראת סוף עבודתה בארץ ניאותה להופיע בפניה. היהודים הופיעו בפני הוועדה בהרכבם החזק ביותר – וייצמן, בן-גוריון, שרתוק ומנהיגים נוספים. ב-כ"ח בתמוז (מחרתיים), פורסמו מסקנותיה של הוועדה. (יבוא ההמשך...)

§§§

היום, **כ"ו בתמוז**, **נערכו בשנת תשי"א (1951-5711) הבחירות לכנסת השניה**. הבחירות התקיימו עקב התפטרותו של בן-גוריון על רקע משבר החינוך לילדי העולים במעברות וגיוס בנות לצה"ל. בין התוצאות (עם מספר המנדאטים בכנסת ה-I בסוגריים): מפא"י **45** מנדאטים (46), מפ"ם **15** (19), החזית הדתית **15** (15), הציונים הכלליים **20** (7) חירות **8** (14) מנדאטים. ההישג הבולט במיוחד היה למפלגות הערביות: הן קבלו 8 חברי כנסת. ההרגשה הכללית בציבור, על אף מערכת הבחירות הסוערת, ולאור הקשיים

שבן-גוריון חווה במלאכת ההרכבה של הקואליציה החדשה, היתה "מה שהיה הוא שיהיה". [אודות המונח: "**כנסת ישראל**": כינויה של האומה הישראלית בתלמוד ובמדרשים. בימי המנדאט הבריטי היה זה שמו של היישוב העברי המאורגן. במסגרת זו נמנה כל יהודי בארץ מגיל 18 ומעלה, אשר לא הודיע כי הוא פורש ממנה. ביישובים היהודיים שימשה כל רשות מקומית תא של "כנסת ישראל", ואילו ביישובים המעורבים

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

יום ג', כ"ו בתמוז תשס"א (17 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היה קיים וועד נבחר של יהודי המקום שנקרא "וועד הקהילה העברית". ממשלת המנדאט הכירה ב"כנסת ישראל" רק בתורת עדה דתית. [ספר המאה / לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)